

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 278/08-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť V. J., B., zastúpeného advokátkou JUDr. E. H., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12 Co 3/07 zo 7. marca 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. J. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. februára 2008 doručené podanie V. J., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Ústavná sťažnosť pre porušenie základných práv na súdnu a právnu ochranu, na porušenie práv a slobôd a o náhrade škody spôsobenej rozhodnutím vo veci vedenej na Okresnom súde v Bardejove č. k. 3C 72/05*“.

Na základe obsahu podania bol ústavný súd toho názoru, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu

Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa podaním z 22. júna 2008, aby sťažnosť doplnila a odstránila nedostatky. Ústavný súd vo výzve okrem iného výslovne upozornil právnu zástupkyňu sťažovateľa na viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania a vyzval ju, aby upravila návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha (petit návrhu) tak, aby mohol byť kvalifikovaným podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu.

Ústavnému súdu bolo na základe výzvy 25. júla 2008 doručené podanie právnej zástupkyne sťažovateľa z 21. júla 2008, v ktorom sťažovateľ zotrval v podstatnej časti na argumentácii obsiahnutej v pôvodnej sťažnosti, ktorú doplnil označením základných práv, ktorých porušenie namieta, a pokiaľ ide o návrh na rozhodnutie vo veci samej, tento právna zástupkyňa upravila tak, že navrhla, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým by vyslovil, že „... rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 7.3.2007, číslo konania 12Co/3/2007-10 (správne má byť č. k. 12 Co/3/2007-101, pozn.) boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa V. J. podľa článkov 47 ods. 3 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a priznal sťažovateľovi náhradu škody vo výške 70.000,-Sk“.

Zo sťažnosti, doplnenia sťažnosti a doručených príloh vyplýva, že sťažovateľ ako žalovaný bol účastník konania vedeného na Okresnom súde Bardejov (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 3 C 72/05 o náhradu škody v sume 42 936 Sk s príslušenstvom. Okresný súd rozsudkom č. k. 3 C 72/05-58 zo 14. novembra 2006 rozhodol, že sťažovateľ je povinný zaplatiť žalobcovi uplatnenú náhradu škody spolu s príslušenstvom. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom č. k. 12 Co 3/07-101 zo 7. marca 2007 tak, že potvrdil rozsudok okresného súdu. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ včas dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý uznesením sp. zn. 2 Cdo 133/07 z 22. novembra 2007 dovolanie sťažovateľa odmietol.

Porušenie označených práv sťažovateľ vidí v tom, že „... konanie na súde pozostávalo z viacerých pojednávaní. Jedno z pojednávaní bolo Krajským súdom v Prešove

vytýčené na deň 14.2.2007 o 10.00 hod. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnenému zástupcovi žalovaného (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ, pozn.) JUDr. E. H. riadne a včas doručené. Avšak listom zo dňa 31.01.2007 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' na tomto pojednávaní a požiadal Krajský súd v Prešove o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávanií a svojej nevyhnutnej účasti na pojednávaní vedenom pod sp. zn. 2 T 2/07. V tomto prípade sa jednalo o väzobnú vec. Krajský súd túto žiadosť o odročenie pojednávania na iný termín nevzal do úvahy a v tento deň pojednával, o čom svedčí aj zápisnica z pojednávania zo dňa 14.2.2007. Pojednávanie na odvolacom súde sa teda konalo v neprítomnosti žalovaného a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu.

Keďže sa napriek vyššie uvedenej skutočnosti uskutočnilo na odvolacom súde v uvedenom termíne pojednávanie, bola žalovanému postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom ...

Postupom súdu tak žalovanému bola odňatá zákonom zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania a boli porušené rovnaké možnosti na uplatnenie jeho práv. Bolo mu znemožnené brániť sa pred odvolacím súdom dostatočným spôsobom proti vyjadreniam a výpovedi žalobcu a bola mu v plnej miere znemožnená príprava na pojednávanie pred odvolacím súdom.“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že rozsudkom krajského súdu č. k. 12 Co 3/07-101 zo 7. marca 2007 boli porušené jeho základné práva zaručené v čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a priznal mu „náhradu škody vo výške 70.000,-Sk“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje aj, a najmä, na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Týmito pravidlami sa ústavný súd riadil aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa. V danom prípade to znamenalo, že ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť iba z hľadiska možného porušenia označených práv sťažovateľa rozsudkom krajského súdu č. k. 12 Co 3/07-101 zo 7. marca 2007, t. j. v rozsahu korešpondujúcom s návrhom na rozhodnutie vo veci samej (petitom), ktorý právna zástupkyňa sťažovateľa na základe výzvy ústavného súdu vymedzila podaním doručeným 25. júla 2008.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 235/03).

Inými slovami, ak pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nemôže sa už z toho dôvodu na základe sťažnosti podanej podľa čl. 127 ústavy zaoberať opodstatnenosťou námietok o porušení základného práva zaručeného v ústave alebo v príslušnej medzinárodnej zmluve o ľudských právach a základných slobodách (mutatis mutandis I. ÚS 110/03).

Z obsahu kópie na vec sa vzťahujúceho rozhodnutia krajského súdu č. k. 12 Co 3/07-101 zo 7. marca 2007 s vyznačenou doložkou právoplatnosti (ktoré tvorí jednu z príloh k sťažnosti) považoval ústavný súd za preukázané, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 18. apríla 2007. Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 28. februára 2008 (na poštovú prepravu odovzdaná 26. februára 2008). Z uvedeného je nesporné, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu vo veci namietaného porušenia svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy jednoznačne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania vedeného ústavným súdom (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, že podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa zamietol ako podanú oneskorene.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že proti rozsudku krajského súdu č. k. 12 Co 3/07-101 zo 7. marca 2007 sťažovateľ podal dovolanie najvyššiemu súdu, ktorý uznesením sp. zn. 2 Cdo 133/07 z 22. novembra 2007 jeho dovolanie odmietol, pričom skutkovým a právnym základom podaného dovolania boli tie isté skutočnosti, ktoré sťažovateľ namietal aj v sťažnosti doručenej ústavnému súdu. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že odhliadnuc od oneskoreného podania by sťažnosť musela byť vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy odmietnutá aj pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008